

NTFR 2010/1451 Nieuw standpunt belanghebbende wordt aangemerkt als nieuw feit

Rechtbank Haarlem 17 september 2009, nr.08/04022

Belastingjaar/tijdvak	2000	☒ Brondocument
Trefwoorden	ambtelijk verzuim, transactievoordeel	
Wetsartikelen	AWR-art. 16 AWR-art. 67e	
Auteur	mr. I.R.J. Thijssen	
LJN	BM2421	
ECLI	ECLI:NL:RBHAA:2009:BM2421	

Samenvatting

Belanghebbende heeft op 24 december 1998 een pand gekocht. Op 28 oktober 1999 geeft belanghebbende een makelaar de opdracht om het pand te verkopen. Hij verkoopt het echter buiten de makelaar om voor f 1.550.000 en hij komt met de makelaar begin 2000 overeen dat het pand uit de verkoop wordt gehaald. Het pand wordt op 25 januari 2000 geleverd. De behaalde verkoopwinst van f 1.034.604 heeft belanghebbende niet verantwoord in zijn aangifte IB/PVV 1999, noch in die van 2000. De transactiewinst heeft de inspecteur betrokken in de aanslag IB/PVV 1999. De rechtbank heeft in een eerdere uitspraak echter besloten dat de inspecteur de verkoopwinst ten onrechte aan het jaar 1999 heeft toegerekend. Deze uitspraak is, voor zover hier van belang, in stand gebleven. Naar aanleiding van die uitspraak heeft de inspecteur de onderhavige navorderingsaanslag over het jaar 2000 opgelegd. In beroep tegen deze navorderingsaanslag stelt belanghebbende dat sprake is van ambtelijk verzuim, omdat de inspecteur altijd heeft geweten dat het pand in 2000 geleverd is en toch de verkoopwinst in 1999 heeft belast. Er is naar zijn mening daarom geen sprake van een nieuw feit dat navordering rechtvaardigt. De rechtbank is van oordeel dat de stelling van belanghebbende op de zitting over 1999, dat als er al sprake is van belastbare winst, deze aan het jaar 2000 toegerekend moet worden, het nieuwe feit is op grond waarvan navordering mogelijk is. De stelling dat sprake is van opzet bij belanghebbende vindt de rechtbank onvoldoende onderbouwd. Omdat geen grove schuld is gesteld, komt de boete te vervallen. (Beroep gegrond.)

Commentaar

Tijdens een boekenonderzoek bij een makelaar wordt door de inspecteur geconstateerd dat bepaalde vastgoedtransactiewinsten niet zijn verantwoord in zijn aangifte(n) inkomstenbelasting. Een van deze vastgoedtransacties betrof de verkoop van een pand in 1999 welk pand pas in 2000 werd geleverd en betaald. Vervolgens heeft de inspecteur op 15 mei 2004 (primitieve) aanslagen inkomstenbelasting over de jaren 1999 en 2000 opgelegd waarbij hij de desbetreffende transactiewinst heeft belast in het jaar 1999, het jaar waarin de koopovereenkomst werd gesloten. Uiteindelijk is in de tegen deze aanslagen gerichte (hogere)beroepsprocedure komen vast te staan dat op grond van goed koopmansgebruik de desbetreffende transactiewinst pas belast kan worden op het moment waarop het vastgoed werd geleverd, te weten in het jaar 2000 (NTFR 2009/1578 en NTFR 2009/756). Naar aanleiding van deze rechterlijke uitspraak heeft de inspecteur een navorderingsaanslag inkomstenbelasting over 2000 opgelegd om alsnog de desbetreffende transactiewinst in de heffing te begrijpen. De onderhavige procedure is gericht tegen deze alsnog opgelegde navorderingsaanslag inkomstenbelasting over het jaar 2000 en de vraag is of de inspecteur wel beschikt over een nieuw feit.

Omdat belanghebbende pas in zijn beroepschrift betreffende de aanslag inkomstenbelasting over het jaar 1999 het (subsidiare) standpunt innam dat – ingeval de transactiewinst belast zou zijn – heffing pas plaats dient te vinden in het jaar 2000, is dit nieuw ingenomen subsidiaire standpunt volgens Rechtbank Haarlem aan te merken als het nieuwe feit op grond waarvan navordering over het jaar 2000 gerechtvaardigd is. Dit omdat het door belanghebbende ingenomen standpunt de inspecteur ten tijde van de oplegging van de primitieve aanslag over het jaar 2000 niet bekend was en hem ook redelijkerwijs niet bekend kon zijn, aldus Rechtbank Haarlem. Een onbegrijpelijk oordeel. De inspecteur was volledig op de hoogte van het feit dat de verkoopovereenkomst was gesloten in 1999 en dat de levering (met bijbehorende betaling) pas in 2000 plaatsvond. Desondanks belast hij de transactiewinst uitsluitend in 1999 en verzuimt hij om een aanslag ter behoud van rechten op te leggen over het jaar 2000. In dat geval beschikt de inspecteur niet over een nieuw feit om alsnog een navorderingsaanslag over het jaar 2000 te kunnen opleggen.

Ik vraag mij overigens ook af of de inspecteur redelijkerwijs niet bekend had kunnen zijn met het standpunt van de belanghebbende dat winstneming pas plaatsvindt in het jaar waarin hij zijn transactiewinst heeft gerealiseerd. Het standpunt van belanghebbende lijkt mij immers zeer voor de hand liggend. Op grond van goedkoopmansgebruik behoort winst pas belast te worden in het jaar waarin deze definitief is gerealiseerd. Juist bij transactiewinsten is het realisatiebeginsel maatgevend, welk beginsel inhoudt dat een bate pas in aanmerking wordt genomen op het tijdstip waarop deze als gerealiseerd kan worden beschouwd. In het algemeen is dit het tijdstip waarop de levering van goederen plaatsvindt en waarop de ondernemer recht verkrijgt op de overeengekomen vergoeding. Op basis van het realisatiebeginsel had de inspecteur op zijn minst twijfels moeten hebben over de vraag of de transactiewinst wel in 1999 belast was en had hij bijgevolg een aanslag ter behoud van rechten moeten opleggen over het jaar 2000. Sterker nog: ik zie niet in waarom de inspecteur überhaupt heeft kunnen menen dat de in 2000 gerealiseerde transactiewinst in 1999 zou moeten worden belast. Rechtbank Haarlem vindt dit zeer voor de hand liggende standpunt van belanghebbende kennelijk zo vergezocht dat de inspecteur daar redelijkerwijs niet op bedacht had hoeven zijn.

[1] Mr. I.R.J. Thijssen is advocaat bij Jaeger advocaten-belastingkundigen te Amsterdam.

Bron: <http://www.ndfr.nl/link/NTFR2010-1451>

Datum: 11-4-2016 16:24:07

Alle rechten voorbehouden. Alle auteursrechten en databankrechten van deze tekst worden uitdrukkelijk voorbehouden. Deze rechten berusten bij Sdu Uitgevers. Niets uit NDFR mag worden veeelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch,mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.
All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the publisher's prior consent.